

Sygn. akt II UK 327/17

POSTANOWIENIE

Dnia 25 kwietnia 2018 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Beata Gudowska

w sprawie z wniosku H. N.
przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi we W.
o prawo do emerytury,
po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Pracy i Ubezpieczeń
Społecznych w dniu 25 kwietnia 2018 r.,
skargi kasacyjnej wnioskodawcy od wyroku Sądu Apelacyjnego [...] z dnia 25 listopada 2016 r., sygn. akt III AUa [...],

odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 25 lipca 2016 r. Sąd Apelacyjny [...], III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych oddalił apelację H. N. od wyroku Sądu Okręgowego we [...] Sądu Pracy i Ubezpieczeń Społecznych z dnia 21 kwietnia 2016 r., którym oddalono jego odwołanie od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych, Oddział w W. z dnia 12 marca 2015 r. w przedmiocie odmowy ustalenia prawa do emerytury w związku z pracą w warunkach szczególnych. Uznano za udowodnione wykonywanie przez ubezpieczonego pracy w warunkach szczególnych przez 14 lat, 8 miesięcy i 21 dni, a nie uwzględniono zatrudnienia od dnia 6 maja 1976 r. do dnia 26 października 1976 r. w R. na stanowisku malarza.

Sąd drugiej instancji, przejąwszy ustalenia Sądu pierwszej instancji, stwierdził, że praca w branży rolniczej oceniana jest w świetle art. 184 ustawy

z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (jednolity tekst: Dz.U. z 2016 r., poz. 887) na podstawie przepisów działu X wykazu A załącznika do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz.U. Nr 8, poz. 43 ze zm.) dotyczącego przemysłu rolniczego i rolno-spożywczego. Praca malarza nie została w nich zakwalifikowana do prac w warunkach szczególnych. Prace malarskie i to tylko wykonywane na wysokości, zostały przewidziane jako prace w warunkach szczególnych, jedynie w dziale V poz. 6 dotyczącym branży budowlanej i materiałów budowlanych. Tymczasem z zeznań wnioskodawcy jasno wynika, że jego praca polegała na malowaniu sprzętu rolniczego, stajni, obory, czy też pokojów. W tej sytuacji brak jakichkolwiek podstaw do zakwalifikowania jego pracy jako prac malarskich konstrukcji na wysokości.

Skarga kasacyjna ubezpieczonego została oparta na podstawie rażącego naruszenia przepisów prawa materialnego a to wykazu A załącznika do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 r., jego działu X polegające na pominięciu, że charakter rzeczywiście wykonywanej pracy nosił cechy właściwie branży budowlanej na wysokości skoro powód nie wykonywał żadnych prac rolniczych.

Wniosek o przyjęcie kasacji do rozpoznania skarżący oparł na przyczynie wymienionej w „art. 398 par 1 pkt 3 kpc” i stwierdził, że jego praca w R. nie miała żadnego związku z zastosowaniem czynności rolniczych ani też w obsłudze przemysłu spożywczego. W jego ocenie było bezsporne, że praca ta polegała na czynnościach właściwych dla branży budowlanej, bowiem wykonywał prace malarskie na wysokościach (zawsze przy użyciu drabiny) w zakresie malowania sprzętu rolniczego oraz budynków a także naprawy dachów tych budynków, przy czym do czynności tych używał farb, preparatów i rozpuszczalników niebezpiecznych dla życia i zdrowia.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 398⁹ § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną

do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, jeżeli istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, jeżeli zachodzi nieważność postępowania lub jeżeli skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona.

Przyczyna uzasadniająca przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania przewidziana w przepisie wskazanym zresztą niedokładnie przez skarżącego to nieważność postępowania. W sprawie, w której wniesiono skargę kasacyjną przesłanka ta nie zachodzi. Z kolei uzasadnienie wniosku zostało odniesione wyłącznie do ustaleń faktycznych oraz oceny dowodów, co nie stanowi przedmiotu kontroli kasacyjnej (art. 398³ § 3 oraz art. 398¹³ § 2 k.p.c.).

Uwzględniając to, Sąd Najwyższy odmówił przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania (art. 398⁹ § 2 k.p.c.).